

Simulační centra v České republice

Mgr. Jan Dvořáček, DiS.¹, doc. MUDr. Martina Kosinová, Ph.D., FESAIC^{1,2},
prof. MUDr. Petr Štourač, Ph.D., MBA, FESAIC^{1,2}

¹Ústav simulační medicíny, Lékařská fakulta, Masarykova univerzita, Brno

²Klinika dětské anesteziologie a resuscitace, FN Brno a LF MU, Brno

Stejně jako jinde ve světě se také u nás mohou studenti zdravotnických oborů i zdravotničtí profesionálové stále častěji setkat s výukou založenou na simulacích a pojmem simulační medicína. Co je to simulační medicína a na jakých základech staví? Proč roste počet simulačních center u nás i ve světě? A jaká je dostupnost simulačního vzdělávání pro lékaře i sestry v České republice? Odpověď na tyto otázky budou hledat následující řádky.

Klíčová slova: simulace v medicíně, simulační medicína, simulační výuky, simulační centrum.

Simulation centres in the Czech Republic

As in other parts of the world, medical students and health care professionals are increasingly encountering simulation-based teaching and the term simulation medicine. What is simulation medicine and what are its foundations? Why the number of simulation centres in this country and around the world? And what is the availability of simulation-based education for doctors and nurses in the Czech Republic? The following lines will seek the answer to these questions.

Key words: simulation in healthcare, simulation medicine, simulation in medical education, medical simulation centre.

Simulační medicína

Simulační medicína je moderní výuková metoda, která v souladu s dnešními trendy ve vzdělávání dospělých reflektuje výzkumy a poznatky v oblasti učení založeného na důkazech. Je tvořena řadou různých výukových metod, jejichž společným jmenovatelem je aktivizace studenta v bezpečném výukovém prostředí.

Pomocí simulací je možné překlenout rozdíl mezi získanými teoretickými znalostmi a dostatkem praktických dovedností. Zkušenost získaná v takové výuce zvyšuje jistotu studenta při následném kontaktu s reálným pacientem a předchází pochybení studenta s dopadem na zdraví pacientů.

Princip učení během simulační výuky popisuje Kolbův cyklus (1) experimentálního učení, který identifikuje čtyři fáze učení založeného na zkušenosti:

- fáze vystavení konkrétní zkušenosti,
- fáze reflektování zkušenosti,

- fáze formulace teoretických konceptů,
- fáze experimentování.

V kontextu simulací jde o opakované plánované vystavení studenta klinickým situacím s následným rozbohem, nebo nácvik klinických dovedností se zpětnou vazbou, přičemž je cílem dosáhnout u studenta reflexe prožité zkušenosti spojené se změnou postoje, či chování při další klinické příležitosti.

Jedním ze základních stavebních prvků simulační výuky je bezpečí. Bezpečné prostředí vytváří prostor, kde se student nebojí být aktivní, nebojí se vyjádřit svůj názor ani případně udělat chybu. Absence pocitu bezpečí je významnou bariérou v procesu učení, proto je v rámci celé simulační medicíny na toto téma kladen velký důraz (2).

Podněcení aktivity studentů a posílení paměťové stopy podporuje implementace příběhu a emočního prožitku do procesu učení. Tam,

DECLARATIONS:

Declaration of originality:

The manuscript is original and has not been published or submitted elsewhere.

Ethical principles compliance:

The authors attest that their study was approved by the local Ethical Committee and is in compliance with human studies and animal welfare regulations of the authors' institutions as well as with the World Medical Association Declaration of Helsinki on Ethical Principles for Medical Research Involving Human Subjects adopted by the 18th WMA General Assembly in Helsinki, Finland, in June 1964, with subsequent amendments, as well as with the ICMJE Recommendations for the Conduct, Reporting, Editing, and Publication of Scholarly Work in Medical Journals, updated in December 2018, including patient consent where appropriate.

Conflict of interest:

Not applicable.

Consent for publication:

Not applicable.

Cit. zkr: **Med. Praxi. 2025;22(3):208-209**
<https://doi.org/10.36290/med.2025.018>

Článek přijat redakcí: 4. 2. 2025

Článek přijat k tisku: 24. 3. 2025

Mgr. Jan Dvořáček, DiS.
dvoracek@med.muni.cz